

מ"ת (ירושלים) 31184-12-24 - מדינת ישראל נ' שריף ג'אבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 31184-12-24 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר) ואח'

מ"ת 31308-12-24

תיק חיצוני: 456133/2024

לפני כבוד השופט אלון גבזון

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

המשיבים
1. שריף ג'אבר
2. תאאר ג'אבר (עציר) 3. ווסים ג'אבר (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה במ"ת 31184-12-24 למעצרו של המשיבים 1 ו- 2 עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם, וזאת על רקע כתב אישום שהוגש בתפ"ח 31203-12-24 והמייחס להם את העבירות הבאות:

א. רצח בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 301א(א)(1) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. ניסיון רצח - עבירה לפי סעיף 305(1) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין (8 עבירות).

ג. הצתה - עבירה לפי סעיף 448 סיפא בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין.

ד. הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין (מספר עבירות).

2. כמו כן, לפני בקשה נוספת במ"ת 31308-12-24 למעצרו של המשיב 3 עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, וזאת על רקע כתב אישום שהוגש בתפ. 31316-12-24

והמייחס לו את העבירות הבאות:

- א. תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.
 - ב. נשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין.
 - ג. ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1)(2) לחוק העונשין.
3. מאחר וכתבי האישום לעיל עוסקים באותו אירוע, נשמעו שתי הבקשות שבכותרת במאוחד.

כתב האישום בתפ"ח 31203-12-24:

4. על פי **החלק הכללי** של כתב האישום בתפ"ח 31203-12-24 המשיבים 1 ו-2 הינם קרובי משפחה.

אדהם טוויל, רביע טוויל, חמזה טוויל ופיראס טוויל הינם ארבעה אחים (להלן: "**האחים טוויל**") אשר בבעלותם אולם האירועים "אל שאמס" אשר בעיזרייה (להלן: "**האולם**"). בסמוך לאולם ישנו שטח חנייה אשר אף הוא בבעלות האחים (להלן: "**שטח החנייה**").

בסמיכות לאולם ולחנייה ישנו בניין מגורים בו מתגוררת משפחתם המורחבת של המשיבים 1 ו-2. (להלן: "**בית ג'אבר**").

עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום, תכננו האחים טוויל לבנות חניון עילי רב קומתי בשטח החנייה (להלן: "**בניית החניון**").

על פי **עובדות כתב האישום**, ביום 27.10.24 סמוך לשעה 21:00 הגיע לשטח החנייה הקבלן זכי בורקאן בליווי מערבלי בטון ומשאבות בטון וזאת לצורך בניית החניון.

בשל הרעש וחסירת הדרכים שיצרו מערבלי ומשאבות הבטון, התגלע וויכוח בין אדהם ורביע טוויל לבין בני משפחת המשיבים 1 ו-2 וביניהם ווסים ג'אבר-המשיב 3. בהמשך, התפתח הוויכוח לקטטה במהלכה היכה וואסים, את רביע בפניו וגרם לו לדימום ולעילפון.

לאחר הטיפול ברביע נערכה שיחה בין בני שתי המשפחות ובסיועו של זכי בורקאן וסוכם על הרגעת הרוחות לצורך הידברות על מנת להגיע לסולחה בין משפחת טוויל ומשפחת המשיבים 1 ו-2.

בשלב זה נכנסו אדהם ורביע טוויל אל האולם שם הצטרפו אליהם רבים מבני משפחתם בכלל

זה, עלא טוויל (להלן: "המנוח") חאלד וטוויל (להלן: "המנוח הנוסף"), חמזה טוויל, מוחמד טוויל, מחמוד טוויל, מאהר טוויל, ג'אבר טוויל, ראד טוויל וכן נוספים מבני המשפחה.

סמוך לשעה 23:00, בוצע בסביבות האולם ובית ג'אבר ירי שמקורו אינו ידוע במדויק למבקשת. כתוצאה מירי זה נפגע לוטפי גאבר, אחיו של המשיב 1 ובהמשך מת מפצעיו.

בהמשך לאמור, הגיעו המשיבים 1 ו-2 ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למבקשת (להלן: "האחרים"), לקרבת האולם וזאת כאשר הם חמושים באקדחים וברובי סער וחלק מן האחרים מצוידים אף בבקבוקי תבעירה וחומרים דליקים אחרים. המשיבים 1 ו-2 והאחרים החלו מבצעים ירי מפתח האולם אל תוכו ובהמשך נכנסו לאולם והחלו לירות באמצעות כלי הנשק שברשותם אל עבר בני משפחת טוויל אשר נכחו באולם וזאת במטרה להביא למותם.

במקביל לירי שביצעו המשיבים 1 ו-2 והאחרים, החלו חלק מהאחרים ליידות בקבוקי תבעירה בתוך האולם, לשפוך חומר דליק באולם ולהציתו על יושביו. כתוצאה ממעשים אלו התפשטה אש באולם.

המשיבים 1 ו-2 והאחרים יצאו מהאולם שם החלו להצית את כלי הרכב אשר חנו ברחבת החניה וכן המשיכו לירות אל עבר בני משפחת טוויל אשר ניסו לצאת מהאולם הבווער.

כתוצאה מירי המשיבים 1 ו-2 והאחרים וכן מהצתת האולם נפצע המנוח מירי בבטנו מימין ופצע ירי נוסף בגבו מצד שמאל, הוא פונה לבית החולים שם נקבע מותו.

בנוסף כתוצאה מהירי והבערה נפצעו נוכחים נוספים באולם כדלקמן:

- א. חמזה טוויל - נפצע מירי בכף יד ימין אשר גרם לשבר בעצמות כף היד ולהגבלה בתנועה.
- ב. ראד טוויל - נפצע מירי ברגע שמאל אשר גרם לשבר בברך שמאל וכן בעצמות השוק.
- ג. שאדי טוויל - נפצע מירי שגרם לשבר פתוח בכף רגל שמאל וכן סבל מקשיי נשימה בשל שאיפת עשן שהצריכו הרדמה והנשמה בבית החולים.
- ד. מוחמד טוויל - נפצע מירי בירך שמאל אשר גרם לשבר בעצמות הירך.
- ה. רביע טוויל - נפצע מירי ברגל שמאל.
- ו. גאבר טוויל - נפצע מירי בגבו העליון אשר גרם לשבר באחת הצלעות.
- ז. מחמוד טוויל - סבל מקוצר נשימה בשל שאיפת העשן הורדם והונשם לצורך

טיפול.

ח. מאהר טוויל - נפצע בבטן העליונה (להלן כולם ביחד: "המתלוננים").

בנוסף, כתוצאה ממעשיהם של המתלוננים (צ"ל המשיבים 1 ו-2-א.ג) הוצת האולם ונגרמו לו נזקים חמורים. כמו כן הוצתו כליל מספר רב של מכוניות אשר חנו בשטח החנייה ובסמיכות לאולם וכן ניזוקו משאבות הבטון ומערבלי הבטון.

במהלך האירועים המתוארים לעיל, בדרך שאינה ידועה במדויק למבקשת נהרג חאלד טוויל כאשר שהה בתוך האולם.

כתב האישום בת.פ 31316-12-24:

5. בהמשך לאירוע המתואר בכתב האישום שבתפ"ח 31203-12-24, ובהתאם לאמור בסיפא של סעיף 2 לעובדות כתב האישום שבתיק פלילי 31316-12-24, התפתח הוויכוח לקטטה במהלכה היכה המשיב 3 את רביע בפניו וגרם לו לדימום ולעילפון.

כמו כן, לאחר המתואר בסעיף 6 לעובדות כתב האישום שבת.פ 31316-12-24, אירעו חילופי ירי מרובים וממושכים בין בני משפחת טוויל לבין בני משפחתו של המשיב 3. המשיב 3 הצטייד ברובה סער ולקח חלק בחילופי הירי וזאת בכך שירה מספר כדורים לכיוון כללי של האולם.

עיקרי טענות הצדדים:

6. **ב"כ המבקשת** טען כי כתבי האישום שהוגשו נגד שלושת המשיבים מתארים אירוע ארוך, רב משתתפים ואלים במיוחד. אירוע שהחל בוויכוח אודות הפעלתן של משאבות בטון והתפתח לאירוע ירי מסיבי בין משפחות טוויל וג'אבר כאשר רבים מבין שתי המשפחות נוכחים במקום, והסתיים בצורה טרגית במותם של שלושה - לוטפי ג'אבר, עלא טוויל וחאלד טוויל, פציעתם של רבים, וכן בהצתת אולם האירועים וכלי רכב רבים נוספים.

נטען כי חקירת האירוע, כטבעם של אירועים רבי משתתפים, התאפיינה בגביית הודעות רבות של מספר רב של מעורבים. ייחודו של האירוע נובע ממיקומו בשכונה עיזרייה, מקום אשר פעולת משטרת ישראל מוגבלת. כתוצאה מכך, בניגוד לתיקי רצח אחרים, כמות הממצאים הפורנזיים

מהזירה הנה מצומצמת.

עוד טענה המבקשת כי כתב האישום שבתפ"ח 31203-12-24 מבוסס על מספר הנחות על בסיס העדויות והראיות:

א. מתי והיכן נהרג עלאא טוויל - על פי העדויות בתיק עלאא נהרג בתוך האולם יחסית בכניסה לאולם וב"פריצה" הראשונית של בני משפחת ג'אבר אל תוך האולם.

ב. בתוך האולם היו אנשים מרובים.

ג. האנשים שנכנסו לאולם, כשישה במספר, ביצעו ירי חסר הבחנה.

שילוב של הנחות אלו, כניסה משותפת של מספר אנשים לתוך האולם, חמושים באקדחים וברובי סער, תוך ביצוע ירי חסר הבחנה אשר כתוצאה מירי זה נהרג המנוח ונפצעו רבים נוספים מלמדת על כוונה להמית ועל ביצוע בצוותא של המעשים. לכן המבקשת טענה כי ככל ויוכח שמי מהמשיבים 1 ו- 2 היה חלק מהקבוצה שנכנסה לאולם והחלה בביצוע ירי ובשריפת האולם, יהא ניתן לייחס לו, ולו כמבצע בצוותא, את רציחתו של המנוח וניסיון לרציחת הפצועים האחרים שנפצעו בתוך האולם.

עוד טענה המבקשת כי בתיק זה, בדומה לתיקים בהם ישנם ריבוי משתתפים וריבוי עדויות ומתוך הבנה כי מרבית העדים הנם בעלי אינטרס כלשהו, נקטה המבקשת זהירות בבחינת הראיות והגישה כתב אישום רק במקום בו היו הפללות כפולות ומשולשות. עיון בתיק החקירה מעלה כי ישנן הפללות, לעיתים אף הפללות כפולות, כנגד מעורבים אחרים ושמות נוספים, הן ממשפחת ג'אבר והן ממשפחת טוויל. אי הגשת כתב אישום כנגד אותן דמויות מופללות נובע מזהירות מתבקשת זו.

במהלך טיעוניו בעל פה הפנה ב"כ המבקשת לשלושה סרטונים שנמצאים בחומר הראיות: סרטון "תיק עיזרייה" (המתייחס למשיב 3), סרטון "האמבולנס" (המתייחס למשיב 2) וסרטון "הרחפן" (להלן: **"שלושת הסרטונים"**).

ביחס לסרטון "תיק עיזרייה" וסרטון "האמבולנס", הבהיר ב"כ המבקשת כי מדובר בשני סרטונים שעברו בווטסאפ והגיעו לידיה של היחידה החוקרת בעוד שסרטון "הרחפן" צולם על ידי גורמים צבאיים ולגביו יש שרשרת מוצג מסודרת.

ביחס למשיב 1 נטען כי יש בחומר הראיות הפללות ישירות כנגדו, כמי שלקח חלק בפריצה לאולם, על ידי חוסאם טוויל, זיהוי שלו בסרטון "הרחפן" כמי שמבצע פריצה לאולם על ידי חוסאם, חמזה, צפוות ואדאם וזיהוי פעיל בזירה וחמוש על ידי חמזה ואדאם.

נטען כי האליבי אותו מסר המשיב 1 בחקירתו נסתר על ידי ראיות אובייקטיביות של איכון הטלפון שלו סמוך לזירת האירוע וכן זיהוי רכבו במצלמות עין הנץ נכנס לעיזרייה ביום האירוע. בנוסף, האליבי אותו מסר המשיב 1 נסתר על ידי אחותו. מדובר בשקר של נאשם אשר מנסה להרחיק עצמו מהאירוע על כל המשמעויות הראייתיות שבכך.

ביחס למשיב 2 טענה המבקשת יש בחומר הראיות כדי לזהות אותו כאחד מ"הפורצים החמושים לאולם". נטען כי כנגד המשיב 2 ישנן הפללות ישירות על ידי חוסאם וחמזה טוויל כמי שהיה חלק מהראשונים להיכנס לאולם ולירות בנמצאים שם. לעדויות אלו מצטרפות עדותו של צפוות המזהה את המשיב 2 כמי שמחזיק נשק ויורה מחוץ לאולם לאחר השריפה, זיהוי של המשיב 2 בסרטון מאותו היום על ידי העדים כאשר הוא חמוש ובלבוש התואם את העדויות וכן עדותם בעלי המשקל המופחת של אדאם וראיד.

ביחס למשיב 3, לטענת המבקשת ישנן ראיות כנגדו כי היה חלק מחילופי הירי בין שני הצדדים והיה חמוש בזמן האירוע, אולם אין ראיות לכך כי היה חלק מ"הפורצים" לאולם. הראיות כנגד המשיב 3 מבוססות על עדים אשר ראו אותו חמוש בזירה וכן מסרטונים המתעדים אותו חמוש ויורה בנשק ועדים המזהים אותו בסרטון. אמנם נשקו של המשיב 3 לא נתפס אך ניתן להוכיח כי מדובר בנשק נוכח נסיבות המקרה והיות האירוע "קרוב יריות" רב משתתפים.

באשר לטענות ב"כ המשיבים בדבר תיאום גרסאות מכוון של העדים, טענה המבקשת כי טענות אלו אינן נסמכות על דבר. יתרה מכך עיון בחלק מהעדויות השונות לא מלמד על מגמת הפללה דווקא.

באשר לטענת הסתירות בעדויות העדים שנטענה על ידי ההגנה, טען ב"כ המבקשת כי עדויות אלו מתיישבות עם פסיקת בית המשפט העליון בנוגע לאירועים רבי משתתפים. אשר בנוגע אליהם נקבע כי:

"בעדויות על קטטה רבת משתתפים כזו, אין לצפות לכך שלא

תהיינה סתירות בפרט זה או אחר, כאשר העדים חזו במחזה מרגש המתחולל לנגד עיניהם במהירות וקשה לאדם לשחזר לאחר מכן את מהלך הקטטה על כל פרטיה, ומה גם שכל עד רואה את האירועים מזווית ראייה שלו" (ע.פ. 564/78 פאוזי נ' היועץ המשפטי לממשלה).

7. **ב"כ המשיבים 1 ו-3** טען כי מדובר בתיק שבו המבקשת ביססה את כתבי האישום לרבות בקשותיה למעצר עד תום ההליכים על הודעות של עדים ממשפחת טוויל, שמטרתם להפליל מישהו ממשפחת ג'אבר כתוצאה מהסכסוך בין שתי המשפחות.

נטען כי היחידה החוקרת בחרה לחקור האירוע מכיוון חקירה אחד ויחיד, למרות שבאירוע נרצח גם גבר ממשפחת ג'אבר.

עוד נטען כי סרטוני "האמבולנס" ו"הרחפן" אינם ראיות קבילות שכן לא ברור מי שלח אותם, מי צילם אותם ואין בתיק כל אינדיקציה המלמדת כי עסקין בראיות אותנטיות.

בא כוח המשיבים 1 ו-3 סקר באריכות את הודעותיהם של בני משפחת טוויל וטען כי הם מרובי סתירות, מתואמות ועיון מעמיק בחומר הראיות לרבות עיבודו והשוואת הגרסאות של עדי התביעה, מלמדים כי המבקשת לא עמדה בנטל המוטל עליה להציג ראיות לכאורה.

נטען כי המסכת הראייתית עליה כתבי האישום נסמכת חלשה מאוד וברמה נמוכה מאוד שלא יכולה לבסס הרשעה בתיקים העיקריים, ומשכך ובהסתמך על ניתוח חומר הראיות יש לקבוע כי אין ראיות לכאורה.

ביחס למשיב 3 נטען כי הוא שוחרר ממעצרו הראשון ביום 17.11.24, אך נעצר בשנית ביום 08.12.24 וזאת למרות שלא התווסף חומר ראיתי בעניינו, ומשכך די בכך כדי להורות על שחרורו.

8. **ב"כ המשיב 2** טען כי הכפר עיזרייה מוגדר על ידי רבים כ"חור שחור". מחד, מדובר בכפר פלסטיני שיושב על שטח B, ומאידך הכפר ממוקם בסמוך ליישוב מעלה אדומים ולכביש מספר 1, ובשילוב העובדה שהאזרחים הרבים ישראלים מתגוררים או עובדים בכפר, משטרת ישראל נאלצת לא אחת לבצע בשטח הכפר פעילות אכיפה פלילית.

נטען כי הלילה המתואר בכתבי האישום ממחיש היטב את חוסר המשילות כשמשך שעות רבות ניטשה מריבה גדולה בין שתי משפחות תושבות הכפר, מריבה שהגיעה לשיאה בשימוש בירי חם על שני הצדדים, לקורבנות בשני הצדדים, לקורבנות ולנזק ברכב. עוד נטען כי במשך כל זמן האירוע שבו יש למעשה קרבות ירי של עשרות חמושים לא היתה כל התערבות משטרתית

וממזכרי דוחות המשטרה שנאספו בכניסה לכפר, ניתן ללמוד שלקח זמן עד שהתארגן כוח שנכנס לכפר וניסה להשליט סדר.

ב"כ המשיב 2 הוסיף כי מקריאה מדוקדקת של חומרי החקירה ניתן להבחין בראש ובראשונה במצב כהותי ששרר באותו לילה, מדובר בתוואי שטח אורבני צפוף ובו מאות אנשים רצים לכל כיוון, פריצה שפורצת עם עשן מחניק ברחובות ועשרות אנשים רעולי פנים ללא שום גורם אכיפה שיעשה סדר.

הסניגור טען כי פעולות החקירה שבוצעו בשני התיקים דלות ביותר והביאו לחוסר ראייתי וחקירתי משמעותי. הראיות היחידות והבלעדיות שיש כנגד המשיב 2 הן גרסאות משפחת המנוח, גרסאות שלא יכולות להיות מחלוקת שהן גרסאות מתפתחות, סותרות ולא קוהרנטיות. אין פורנזיקה, אין ראיות חזותיות משמעותיות, אין ראיות בליסטיות, והכל למעשה נסמך אך ורק על דברי משפחת המנוח.

ב"כ המשיב 2 הצטרף לטיעוני ב"כ המשיבים 1 ו-3, וביקש לחלק את ההודעות שנגבו לשלוש קבוצות עיקריות:

א. הודעות בני משפחת ג'אבר.

ב. הודעות בני משפחת טוויל.

ג. הודעות אנשים לא משויכים/עוברי אורח/עדי ראיה.

נטען כי ההודעות של הקבוצה השלישית, הקבוצה הבלתי משויכת, אינן יכולות לשפוך אור על זהות היורים.

ההודעות של הקבוצה השנייה, בני משפחת טוויל, מלמדות כי ראו חמושים שכולם היו רעולי פנים, היה שם בלגן גדול, עשן, המון אנשים והם משערים שהחמושים היו ממשפחת ג'אבר אך הם לא היו בני זיהוי.

לדבריו, התשתית הראייתית שהציגה המבקשת רעועה ובבחינת "כרעי תרגולות". כתב האישום מבוסס על מספר הנחות שהן בבחינת להטוטנות וקרקס שאין מקומן בבית המשפט וזאת להבדיל מטיעונים משפטיים ועובדתיים.

דין והכרעה:

9. לאחר שעיינתי בכלל הראיות שהונחו בפניי, קראתי את טיעוני ב"כ הצדדים בכתב והקשבתי לטיעוניהם בעל פה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם, אם כי עוצמת הראיות בינונית.

10. כידוע ובהתאם לפסיקה:

"ראיות לכאורה הן ראיות גולמיות שקיים לגביהן סיכוי סביר שעיבודן במהלך ההליך העיקרי יוביל לממצאים המבססים את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר. נוכח זאת, לצורך קביעה כי נגד נאשם קיימות ראיות לכאורה הקושרות אותו לביצוע העבירות המיוחסות לו, לא נדרשת הוכחת אשמתו ברף הפלילי, אלא, די בכך שבמארג הראיות לכאורה טמון פוטנציאל להרשעת נאשם הגבוה מפוטנציאל זיכוי". בש"פ 804/23 מיום 6.2.23, פסקה 22.

זאת ועוד, ובהתאם להלכה הנהוגה, בשלב המעצר עד תום ההליכים ביהמ"ש אינו נדרש לשאלת מהימנות עדויות. בית המשפט, הבוחן את דבר קיומן של ראיות לכאורה במסגרת מעצר עד תום ההליכים- איננו נדרש ככלל לשאלות של מהימנות העדים ולסתירות כאלה ואחרות ככל שהן עולות מן העדויות שנגבו. ההחלטה בעניינים הללו שמורה בעקרון לבית המשפט המברר השומע את הראיות בתיק העיקר. ראה בש"פ 10251/04 קריאולין נ' מ"י (15.12.2004).

11. דומה כי ההגנה לא חולקת כי חומר הראיות בענייננו מלמד, כמתואר בכתבי האישום, אודות אירוע רב משתתפים ואלים בין משפחות טוויל וג'אבר, שכלל, בין היתר, ירי והצתה.

ההגנה גם לא חולקת כי באירוע המתואר בכתבי האישום מצאו את מותם שלושה אנשים, אחד בן משפחת ג'אבר ושניים בני משפחת טוויל, וכי מספר אנשים נפגעו כמפורט בסעיף 10 לכתב האישום שבתפ"ח 31203-12-24.

ראה לעניין זה גם דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 31.10.24 - **סומן "קנב" בתיק החקירה.**

הפריצה לאולם:

עמוד 9

12. שלושת ההנחות עליהן מבססת המבקשת את האישומים שבתפ"ח 31203-12-24, כמפורט בסעיף 3 לעיקרי הטיעון מטעמה, מבוססות כדבעי בחומר הראיות, כמפורט להלן.

בהודעתו של עמאד טוויל מיום 08.12.24, אומר העד כי:

"ישבנו בסולחה בתוך האולם, בערך בשעה 21:30 התחיל ירי וחלק אמרו ירי של הצבא וחלק אמרו זה משפחת ג'אבר. והירי לא הפסיק. ואני ראיתי אדם אדם על פתח הדלת לבוש בגופייה ורעול פנים הוא החזיק באקדח וירה 5 פעמים לכיוון הריצפה. לידי ישב אח שלי עלאא ואז ברחתי כי התחיל הירי ברחתי לקומה השנייה ואז הגיע קרוב משפחה שלי רמזי אמר לי שעלאא אח שלי נפצע..."

בהודעתו של מהאר טוויל מיום 30.10.24, אומר העד כי:

"אני, אחי ראאד, ודוד שלי גאבר טוויל עלאא שנרצח ועוד כמה בחורים נכנסנו לאולם שתינו קפה מדברים שצריך להרגיע את הרוחות פתאום התחלנו לשמוע יריות מחוץ לאולם תפסנו מחסה באולם פתאום דלת של האולם נפתחה נכנסו בין 3-6 אנשים עם נשק היו להם אקדחים ונשקים ארוכים... ואז כולם ירו באחד ולרסס את האולם הם ירו על אוטומט. הבחור שהחזיק את האקדח הסתובב ימינה וירה בעלאא טוויל המרחק היה בין 8-10 מטר..."

וראה לעניין זה גם הודעתו של כאיד מיום 27.11.24:

"... ואז זרקו בקבוק מולוטוב מבחוץ לתוך האולם והיה יריות, התחילו לירות וזרקו מולוטוב רציתי לכבות את המולוטוב בבקבוק מים ואז מישהו נכנס לתוך האולם שם את החולצה שלו על הפנים ונשאר בגופייה. אותו בחור ירה ברגל שלי וגם באח שלי מאהר... ואז גררו אותי ויש על זה סרטון".

לעניין תחילת הירי והפריצה לתוך האולם ראה גם הודעותיהם של חמזה טוויל מיום 28.10.24, מחמד טוויל מיום 28.10.24, גאבר טוויל מיום 28.10.24, באשר טוויל מיום 28.10.24 וראיד טוויל מיום 27.10.24.

כמו כן, ראה גם סרטון "הרחפן".

13. משכך, ולאור האמור, מקובלת עליי נקודת המוצא של המבקשת, בוודאי בשלב המעצר, כי ככל ויזכר שמי מהמשיבים 1 ו-2 היה חלק מהקבוצה שנכנסה לאולם והחלה בביצוע הירי ובשריפת האולם, ניתן יהא לייחס לו, ולו כמבצע בצוותא, את רציחתו של המנוח וניסיון רציחת הפצועים האחרים שנפצעו בתוך האולם.

זיהוי המשיבים 1-3:

14. זיהויים של המשיבים 1-3, כמי שלקחו חלק פעיל באירוע וביצעו את העבירות המיוחסות להם בכתבי האישום, נשען בעיקר על הודעותיהם של שלושת עדי תביעה: חמזה טוויל, צפוות טוויל וחוסאם טוויל וכן על שלושת הסרטונים.

יוער כי במסגרת החלטתי מצאתי שלא להידרש להודעותיו של אדהם טוויל, המוזכרות בטיעוני הצדדים, וזאת נוכח משקלן הראיתי הנמוך במיוחד.

15. אכן צודקים הסנגורים המלומדים בטיעוניהם כי זיהויים של המשיבים, כמי שבצעו את העבירות המפורטות בכתבי האישום ובהתבסס על הודעותיהם של שלושת עדי התביעה לעיל, אינו נקי מקשיים.

ראשית, ניתוח הודעותיהם של חמזה, צפוות וחוסאם, מצביע על סתירות וזיהוי המשיבים נעשה בעיקר על פי מבנה גוף וצורת הליכה.

שנית, עסקינן בעדים המשתייכים למשפחה היריבה והעד חמזה אף נחקר באזהרה על מעורבותו באירוע.

שלישית וכפי שהצהיר בהגנותו ב"כ המבקשת, אין בחומר הראיות ממצאים פורנזיים הקושרים את המשיבים לאירועים (עמוד 7 שורות 13-14 לפרוטוקול הדיון מיום 21.01.25).

רביעית וכפי שהיטיב לפרט ב"כ המשיב 2 בסעיף 21 לעיקרי טיעוניו בכתב, ארבעת העדים האובייקטיביים שאינם משתייכים למי מהמשפחות היריבות, לא זיהו את מי מהמשיבים כאלו שלקחו חלק באירועים המפורטים בכתבי האישום.

16. לצד האמור, מצאתי שיש בהודעותיהם של שלושת עדי התביעה לעיל ובשלושת הסרטונים, כפי שיפורט להלן, כדי לבסס ראיות לכאורה, אם כי בעוצמה בינונית.

אשר לסתירות הנטענות בהרחבה בטיעוני הסנגורים הרי שמקומן להתברר בתיק העיקרי. לענין זה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 511/11 מריסאת נ' מדינת ישראל (14.3.2012):

"חלק מהסתירות ניתן ליישב נוכח טיבו ואופיו של האירוע שהיה מלווה באנדרלמוסיה הרבתי. כמו סצינה בסרט המצולמת ממספר זוויות בקטעי זמן שונים, כך שכל אחד מהעדים רואה את הדברים ממקום עומדו, מזווית אחרת, ולעיתים בנקודת זמן אחרת. ייתכן כי חלק מהסתירות בדברי העדים מקורו בהעצמה והפרזה בתיאור האירועים.

כל שופט בערכאה דיונית, מכיר את התופעה של עדים טועים ואפילו עדים המשקרים במידה זו או אחרת, מבלי שיש בכך כדי לאיין את גרסתם בליבה העיקרית של הדברים... קיצורו של דבר - לא כל עד שמשקר או טועה בחלקים מעדותו, יש לקבוע כי אינו דובר אמת בגרסתו המרכזית, ומכאן מלאכתה של הערכאה הדיונית, לבור את התבן מן הבר...".

אשר למשקלן של ראיות הזיהוי המבוססות בעיקר על מבנה גוף על רקע היכרות מוקדמת ורבת שנים של שלושת עדי התביעה עם המשיבים, הרי שמקומן להיבחן במסגרת התיקים העיקריים. יודגש כי הפסיקה הכירה באמינות זיהוי המתבסס על מבנה גוף, קול וצורת הליכה. לענין זה ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 7567/22 אבירם זגורי נ' מדינת ישראל (5.1.25):

"כידוע, כוחה של ההיכרות המוקדמת נעוץ בכך שביכולתה להפחית את הסיכוי לטעות כנה בזיהוי. משכך, וכתלות במידת ההיכרות שבין העד לבין הנאשם, הפסיקה הכירה גם בזיהוי על בסיס קולו של הנאשם, הליכתו או תנועות ידיו וגופו. כך גם, מאפשרת ההיכרות המוקדמת להתגבר על משך הזמן שבו נחשף העד למבצע העבירה".

וראה גם דברי בית המשפט העליון בע"פ 8902/11 ניר ניסים חזיזה נ' מדינת ישראל

(15.11.12):

"יש לדחות את טענתו של המערער לפיה עדות הזיהוי במקרה דנן

אינה יכולה 'להיכנס בשעריו של עולם הזיהוי' נוכח העובדה כי פניו של היורה היו מכוסות בקסדה שחורה ומשקף הקסדה היה מורד. אמנם ייתכן שנתונים חלקיים בלבד שעמדו לרשות העד המזהה הגבילו את אפשרות הזיהוי על ידו. ברם, חלקיות הנתונים עשויה להשפיע על משקל עדות הזיהוי אך אין בה כדי למנוע את קבלתה כראייה כשרה במשפט. טענותיו של המערער לענין יכולת הזיהוי של עיני הן טענות שיכול היה בית המשפט המחוזי להביאן בחשבון בעת בחינת 'מהימנות הזהות כשלעצמו', אך אין בהן כדי להביא לדחייה על הסף של עדות הזיהוי מניה וביה".

הודעותיו של חמזה טוויל:

17. בהודעתו הראשונה מיום 28.10.24, בסמוך לאחר האירוע, בעודו מאושפז בבית החולים מספר חמזה על הסכסוך בין שתי המשפחות, הפריצה לאולם, הירי וזריקת בקבוקי התבערה. אך ביחס לזיהוי מי מהמשיבים, השיב:

"ש. האם זיהית מי ירה בך?

ת. לא. בכלל לא ראיתי אף אחד.

ש. זיהית מי מהמשפחה השנייה שהיה חמוש/ירה?

ת. לא ראיתי, ראיתי אחר עם נשק רעול פנים.

:

ש. מי היה חמוש בכל האירוע הזה?

ת. לא יודע. לא ראיתי אף אחד. אני ישר נפצתי".

בהודעתו השנייה מיום 07.11.24, משנה חמזה את הודעתו הקודמת ביחס לזיהויים של טאהר וואסים:

"ש. אתה ראית מי ירה בך?

ת. כן טאהר גאבר.

:

ש. איך אתה יודע שטאהר הוא זה שירה בך?

ת. הוא הראשון מהחמושים שעלה והוא הראשון שהתחיל לירות. נכנס לאולם התחיל

לירות.

ש. אתה ראית אותו יורה?

ת. כן כן.

ש. אתה אומר שטאהר היה רעול פנים - איך זיהית אותו?

ת. מבנה הגוף שלו, וכשהיו קוראים לו טאהר.

ש. מי קרא לו?

ת. עז וכל מי שהיה שם.

:

ש. ואסים גאבר מה עשה בדיוק לפי מה שראית?

ת. ירה, אני ראיתי אותו יורה לתוך האולם וגם על האנשים שרצו לצאת מהאולם.

:

ש. איך טאהר שרף את האולם?

ת. דלק וזרקו בקבוקי תבעירה.

ש. טאהר החזיק בקבוקי תבעירה?

ת. כן.

ש. אתה ראית אותו מחזיק ביד בקבוקי תבעירה?

ת. כן.

ש. גם ראית אותו מחזיק נשק?

ת. כן.

ש. איזה נשק?

ת. בפעם השנייה שראיתי אותו שהייתי בתוך הרכב היה תאאר עם אקדח. היו עוד אנשים עם נשקים ארוכות אבל לא זיהיתי.

ש. איך זיהית את ואסים גאבר אם הוא היה עם מסכת פנים?

ת. מבנה הגוף שלו.

ש. תאר לי את מבנה הגוף שלו?

ת. מבנה גוף גדול ושמן, הוא שכן של האולם".

בהודעתו מיום 03.12.24 מספר חמזה:

"ת: אני יצאתי מהמטבח... אני רואה ושומע את תאאר שהוא מחזיק בידו אקדח והוא צועק מי שהיה איתו הינה הינה הם תירו בהם והוא גם בעצמו התחיל לירות לכיוון שלנו...

:

ת: לא יודע לא ראיתי אבל את תאאר ראיתי תמיד פעם היה עם נשק קצר פעם היה עם נשק ארוך כל פעם היה מחליף מי שהביא להם תחמושת זה היה שריף.

ש. איך אתה יודע ששריף הביא תחמושת?

ת. ראיתי אותו את שריף היה רעול פנים וגם לבוש בגופייה אני מכיר את מבנה הגוף שלהם היטב.

ש. מה ראית את שריף עושה בדיוק?

ת. לוקח נשק ממישהו ונותן לבן אחר לציין כי היו עוד אנשים אבל אותם אני לא מכיר גם הם היו ממלאים ומחליפים מחסניות ויורים.

:

ש. בזמן שאתה באוטו אתה שומע אותם מדברים?

ת. אני שומע אותם צועקים שריף תאאר עוז ככה קוראים אחד לשני היו עוד אנשים אבל לא זיהיתי.

:

ש. אני רוצה להראות לך סרטון...

ת. זה תאאר...

:

ש. איך אתה מזהה אם הוא רעול פנים?

ת. מהמבנה גוף שלו אני מכיר אותו הרבה שנים רוב האירועים שלהם היו אצלנו באולם ושאני רואה אותו ברחוב אומרים שלום שלום לא מעבר.

:

ש. (ה.ח. אני מראה לחמזה את סרטון הצבא) את מי גוררים פה?

ת. זה ראאד דוד שלי.

:

ש. (ה.ח. אני ממשיך להציג לחמזה את הסרטון) האם אתה מזהה עוד אנשים? (ה.ח. חמזה עוצר את הסרטון בזמן מונה 02:34 זה שריף הבחור שמרים את הידיים שלו).

ש. איך אתה מזהה את שריף?

ת. אני מכיר את שריף קרוב ל- 12 שנה אני מזהה אותו לפי הגוף שלו הוא שמן בעצן לא שמן הוא מלא למשל יש ווסים שהוא מלא יותר משריף".

בהודעתו מיום 08.12.24 מספר חמזה:

"ש: ה.ח. - מציג לנ"ל סרטון 'תיק עיזרייה - 30.10.24' תגיד לי מה אתה רואה

בסרטון?

ת: אני רואה מספר אנשים ליד רכבים ושלושה אנשים מחזיקים בנשק ויורים.

ש: האם זיהית מישהו מהסרטון?

ת: כן בטח (ה.ח - הנ"ל עוצר את הסרטון במונה 00:08 ואומר לי אני מזהה את ואסים גאבר.

:

ש: מציג לך תמונה ממאגר משטרת. תגיד לי מה אתה רואה?

ת: זה שריף גאבר, ואני מכיר אותו כמו את עז וואסים מהעבודה באולם ודיברנו מספר רב של פעמים בעבר.

ש: מה החליף שלו באירוע?

ת. הוא החליף מחסניות ונשקים למי היה באזור.

:

ש. היה עליו נשק?

ת: הוא החזיק נשק וגם החליף מחסניות ונשקים, ובנוסף הוא גם ירה.

ש: אתה ראית בעיניים שלך את שריף מחזיק בנשק או מחליף מחסניות ונשקים לאחרים או יורה בעצמו בנשק?

ת: יורה לא ראיתי אותו בעיניים שלי, אבל ראיתי אותו מחזיק בנשקים, אקדחים ונשקים ארוכים, הוא החליף את המחסניות ונשקים לאנשים ובנוסף אני רוצה לציין שאני רק ראיתי את החלק הראשון של האירוע.

ש: מציג לך תמונה ממאגר משטרת. תגיד לי מה אתה רואה?

ת: ה.ח הנ"ל עוצר אותי במונה 00:02 ואומר לי שזה תאאר גאבר.

ש: בחקירה הראשונה שלך בבית החולים מסרתי כי אתה לא יודע מי ירה בכך, ובעדויות אח"כ זיהית את היורה בתור תאאר גאבר. למה לא אמרת זאת בחקירתך הראשונה?

ת: אני הייתי מטושטש בבית החולים לכן לא ידעתי ולא זכרתי".

הודעותיו של צפונות טוויל:

18. בהודעתו הראשונה מיום 04.11.24 סיפר צפוות כי:

"ש: האם הלכת לאל עיזרייה למקום האירוע?

ת: כן.

ש: איזה שעה?

ת: לא זוכר בדיוק, שאני הגעתי לאל עיזרייה כבר היה ירי ושריפה.

ש: האם ראית מי ירה?

ת: כן ראיתי, מישהו בשם עלאא ג'אבר ואח שלו ת'איר ג'אבר... ואז עלאא עצר אותי שאל אותי לאן אתה הולך אמרתי לו להביא את הרכב שלי מהחנייה ואז ת'איר אח שלו ירה על הרצפה לידי כדי להפחיד אותו...

ש: איזה סוג נשק היו מחזיקים עלאא ות'איר ג'אבר?

ת: לא יודע לא שמתי לב.

ש: האם עלאא ות'איר היו רעולי פנים?

ת: עלא היה עם קסדה של אופנוע והוריד אותה. ת'איר היה רעול פנים והוריד אותה מולי ואז זיהיתי אותו.

ש: האם זיהית עוד אנשים שהיו מחזיקים נשקים ויורים?

ת: כן שריף גאבר...

ש: איך אתה מכיר אותם ומזהה אותם?

ת: הם היו עובדים אצלנו בחברת האוטובוסים.

ש: האם הצטרפו עוד משפחות למשפחת גאבר?

ת: כן, איך שאמרו אנשים של משפחת רישק אני לא יודע אני לא מכיר אף אחד ממשפחת רישק נזכרתי בעוד שם שהיה מחזיק נשק וירה קוראים לו ווסים גאבר שהיה יחד עם עלאא ות'איר גאבר אני מזהה אותו מהכובע שלו וגם הוא כמו שור.

ש: מי ירה לכיוונך?

ת: ת'איר."

בהודעתו של צפוות מיום 04.11.24 העד מספר:

"ש: תאאר מה החזיק ביד?

ת: היה לו נשק.

ש: איזה נשק ראית?

ת: לא שמתי לב.

:

ת: תאאר ירה לכיוון הרפה איפנה שאני עמדתי וואסים גם ירה לעבר אנשים שהיו מאחוריי גם על הרצפה.

:

ש: כמה יריות תאאר ירה?

ת: עלאא ירייה אחת.

:

ש: האם ואסים היה רעול פנים?

ת: לא היה עם כובע בצבע שחור.

ש: איזה נשק ואסים החזיק?

ת: אני לא ראיתי.

ש: כמה יריות ואסים ירה?

ת: גם ירייה אחת הוא ירה שאנשים לא יתקרבו לאולם.

ש: מה שריף עשה?

ת: הוא שרף את הרכבים איפה שהרכב שלי עמד.

:

ש: איך זיהית את וואסים את תאאר את עלאא את שריף?

ת: עלאא ותאאר מכיר אותם ממשפחת טוויל.

:

ש: אני רוצה להראות לך סרטון תגיד לי מה אתה רואה בסרטון (ה.ח אני מראה לך סרטון המסומן תיק אל עיזרייה 30.10.24).

ת: ספוות מבקש ממני במזן מונה 00:08 לעצור את התמונה ומצביע על החשוד בסרטון עם חולצה אפורה זה החשוד איך קוראים? זה וואסים הוא כמו שור.

:

ש: האם אתה מזהה מישהו בסרטון?

ת: לא.

: אני מראה לך שוב סרטון 13.54.51 מה אתה רואה בסרטון?

ת: ... לאחר מכן ספוות עוצר אותי בזמן מונה 00:15 זה וואסים.

ש: איך אתה מזהה את וואסים?

ת: לפי הגוף שלו הוא כמו שור.

ש: ומה אתה רואה בהמשך הסרטון?

ת: ספוות עוצר אותי בזמן מונה 00:17 הנה כאן וואסים מרביץ לרביע.

ש: אבל וואסים לא תוקף את רביע רביע נמצא סמוך לגדר הוא תוקף מישהו אחר את מי הוא תוקף?

ת: אני לא יודע רביע נכון נמצא סמוך לגדר מי זה הבחור שעומד לפני רביע אני לא יודע מי זה.

:

ש: אתה לא ראית את שריף מחזיק נשק?

ת: לא ראיתי.

:

ש: יש לך משהו להוסיף?

ת: לא אני לא רוצה להסתבך יש לי ילדים. ספוות אומר שהוא חושש והוא לא רוצה

שהעדות תצא החוצה..."

בהודעתו מיום 07.11.24 נשאל צפוות:

"ש: ספוות אני רוצה להציג לך סרטון תגיד לי מה אתה רואה בסרטון (ה.ח אני מציג לחשוד סרטון צבא).

ת: אני ראיתי בן אדם שנראה שמן שלבש גופייה לבנה ועכשיו אני רואה את הסרטון ואני אומר לך שמי שלבש את הגופייה הלבנה זה שריף.

**ש: אבל אתה בחקירה הראשונה שלך אמרת שמי שהיה עם גופייה לבנה זה היה תאאר?
ת: נכון.**

ש: אז איך פתאום זה נהיה שריף?

ת: תאאר במציאות רזה ומי שהראית לי בסרטון הוא שמן והוא דומה לשריף גם לפי התנועות של שריף וההליכה שלו אני מזהה אותו תביא אותו ותראה את ההליכה שלו.

ש: כמה זמן אתה מכיר את שריף?

ת: אאאוווו מאז שאני ילד קטן שריף היה עובד אצלנו באוטובוס ברמאללה ובבית חנינה וגם כשהייתי קטן הייתי נוסע עם אבא שלי למגרש מאחורי בבל עמוד והייתי רואה אותו שם הוא היה עובד פקח.

ש: אבל אתה אמרת בעדות שלך הקודמת שמי שלבש גופייה לבנה היה תאאר ובאותו זמן שראית את תאאר ראית גם את שריף ושריף לא היה עם גופייה לבנה?

ת: נכון אתה צודק שראיתי את שריף היה עם קסדה על האש והוריד אותה אני לא זוכר איזה בגדים הוא לבש אבל בסרטון שראיתי עכשיו זה היה שריף כי תאאר רזה יותר בסרטון זיהיתי את שריף לפי ההליכה שלו יש לו הליכה מיוחדת והגוף של הבחור בסרטון הזה הוא גוף של בן אדם שמן ותאאר בכלל רזה ושריף הוא זה שבסרטון.

ש: בעדות הקודמת שאלתי אותך מה שריף לבד אמרת חולצה שחורה ופה הבחור בסרטון לובש גופייה לבנה?

ת: אני אומר שאני לא זוכר מה שריף לבש אבל לפי ההליכה של האיש בסרטון עם הגופייה הלבנה זו ההליכה של שריף."

בהודעתו מיום 01.12.24 צפוות ממשיך ומספר כי:

עמוד 21

"ש: אני מציג בפניך תמונה מתוך סרטון שצולם ביום האירוע, תגיד לי מה אתה רואה?

ת: תאאר.

ש: תאאר מה?

ת: תאאר ג'אבר.

ש: איך אתה יודע שזה הוא?

ת: קודם כל יש לו חנות קטנה בתוך המגרש אוטובוסים, ואמא שלו גם ממשפחת טוויל, ואני מזהה אותו לפי הגוף שלו...

ש: ספר לי בבקשה מה עשה תאאר ג'אבר?

ת: הוא הרג את עלאא טוויל.

ש: ה.ח - מציג בפניך תמונה ממערכת אדם. מי בתמונה?

ת: זה עלאא ג'אבר, והוא אמר לשריף גאבר שגם עצור פה, שישרוף את הרכב ואת זה שמעתי באוזניים שלי וגם ראיתי אותו בעיניים שלי, הוא היה לידי והיה לו קסדה ביד.

ש: האם אתה מוכן לעשות עימותים פנים מול פנים מול עלאא או תאאר או שריף?

ת: אני מפחד יש לי עסקים יש לי ילדים..."

הודעותיו של חוסאם טוויל:

19. בהודעתו מיום 06.11.24 סיפר חוסאם כי:

"ש: תאר את האירוע מה קרה?

ת: ... באו אליי 4 אנשים עם מולוטובים והיו רעולי פנים, ונכנס אחד אחרי שזרקו שני מולוטוב נכנס בירי, היה יושב ליד בן דוד שלי, קוראים לו אמג'ד ואח"כ אני לא יודע מה קרה לו בנשק הוא יצא החוצה ונכנסו 2, אחד יש לו נשק והשני מולוטוב, זה שהיה עם נשק קוראים לו שריף אני מכיר אותו עבדתי איתו בירושלים באוטובוס הוא היה סדרן וזה שהיה עם מולוטוב קוראים לו מועטז... והיה אחד עם גופייה היה נשק גדול, והוא הרג את עלאא בן דוד שלי ואת ראאד והוא קרוב משפחה מצד אמא שלי.

:

ש: כמה אנשים הייתם באולם?

ת: היינו כמעט 30.

:

ש: תן לי עוד שם שאתה מכיר אותו וראית אותו באירוע?

ת: שריף גאבר, והוא אמר להם לא להרוג אותי רק לשרוף.

ש: (ה.ח - מציג לנ"ל תמונה ממערכת משטרתית של שריף גאבר) ...?

ת: שריף גאבר, והוא אמר למועתנז לשרוף אותי ומועתנז שפך עליו בנזין ולשרוף היה לו אקדח ביד בצבע שחור לא יודע איזה סוג...

:

ש: (ה.ח - מציג בפני הנ"ל תמונה של תאאר גאבר) ...?

ת: זה תאאר הוא גבוה ורזה והיה לו נשק גדול מסוג M16 והוא הרג את עלאא, הוא נכנס לאולם החתונה והוא לבש גופייה לבנה ורעול פנים בצבע בין הלבן לאפור... והיה לו מכנס ג'ינס קאבוי בצבע כחול ונעליים ספורט שחורות, כי אחרי שהוא ירה באו מכבי אש הוא היה עומד ליד המכבי אש שהם עמדו לידו עדיין היה עם הנשק ביד. ואני ראיתי אותו יורה שתי פעמים. נכנס ויצא ואח"כ נכנס מדלת אחרת...

ש: תרחיב קצת על הירי של תאאר?

ת: אני ישבתי בדיוק איך שאתה נכנס לאולם בדלת בצד ימין ישבנו אני, אמג'ד, מהאר, וואדיע שזה הבן של מהאר. בהתחלה מישהו זרק מולוטוב אני סגרתי את הדלת ביד זזתי הצידה, ואז הם ירו על הדלת. נכנס אדם רעול פנים ירה באמג'ד, ואחרי זה זרקו הרבה מולוטובים, נכנס תאאר והתחיל לירות וראינו את עלאא על הרצפה..."

בהודעתו של חוסאם מיום 10.11.24 מסר כי:

"ש: חוסאם היית פה שבוע שעבר ומסרת שמות של אנשים אותם ראית מחזיקים נשק. אתה יכול בקצרה את מי ראית מחזיק נשק?

ת: שריף גאבר, עלאא גאבר ומועתנז גאבר היה עם בנזין ביד.

ש: מה שריף לבש?

ת: מכנס ג'ינס וחולצה כחולה.

ש: אמרת שזיהית עוד בן אדם עם נשק נכון?

ת: כן תאאר גאבר היה עם גופייה לבנה וג'ינס כחול ונעליים שחורות והיה לו נשק ארוך ביד.

ש: מה ההבדל בין תאאר לבין שריף במראה שלהם?

ת: תאאר רזה וגבוה ושריף יש לו בטן והוא נמוך יותר מתאאר.

ש: כמה זמן אתה מכיר את שריף?

ת: אני מכיר אותו כמעט 10 שנים עבדתי עם האחים שלו...

ש: איך אתה מכיר את תאאר?

ת: לתאאר יש חנות ממתקים במגרש האוטובוסים.

ש: אם אתה תראה את שניהם אתה תדע להבדיל ביניהם נכון?

ת: כן.

ש: אני מציג לך שוב סרטון צבא. תגיד לי את מה אתה מזהה בסרטון?

ת: ה.ח חוסאם את הסרטון בדקה 03:07 מי שנכנס לאולם ומחזיק בנשק זה שריף.

ש: על סמך מה אתה מזהה את שריף בסרטון?

ת: לפי ההליכה שלו לשריף יש בעיה ברגל והוא קצת מוזר ובסרטון רואים את זה וגם רואים שזה בחור שמן.

ש: אבל בסרטון שרואים שהבחור שהצבעת עליו לובש גופייה ואתה אמרת ששריף לבש חולצה כחולה?

ת: אני אמרתי ששריף שם את החולצה הכחולה על הפנים שלו אבל אני לא זוכר איזו חולצה היתה לו על הגוף כששריף נכנס לאולם אני שאלתי אותו אתה רוצה להרוג אותי שריף? ואז הוא אמר למועתנז תשרוף אותו זהו.

ש: אתה אמרת ששריף החזיק אקדח ביד בסרטונים רואים שהבחור עם הגופייה הלבנה מחזיק נשק ארוך?

ת: לפני שריף היה בחור הזה שזה תאאר והוא נכנס לאולם וירה עם נשק ארוך וזה קרה

בזמן שעלאא מת וגאבר נפגע בגב מי שירה בהם זה תאאר ואח"כ תאאר יצא מהאולם
ונכנס בדלת בצד ימין.

ש: אני שואל אותך אתה אמרת ששריף היה אקדח ובו בסרטון הבחור עם הגופייה
הלבנה שהצבעת עליו אמרת שזה שריף מחזיק נשק ארוך איך יכול להיות ההבדל בין
מה שאמרת בעדות לסרטון?

ת: לא יודע אני הייתי תוך כדי לחץ אני זיהיתי אותו מהקול שלו.

ש: אתה ראית את שריף בעיניים שלך?

ת: כן היה בתוך באולם היה עם אקדח.

ש: אבל פה יש נשק ארוך?

ת: לא יודע (ה.ח אני מראה לחשוד שוב את הסרטון וזה עוצר אותי בזמן מונה 03:48
הנה זה שריף מחזיק אקדח תראה זה נשק קצר שיש לו ביד) גם תאאר וגם שריף לבשו
שניהם אותו גופייה קצרה.

:

ש: בחקירה הקודמת אמרת סאאר ואמרת תאאר זה אותו בן אדם?

ת: כן זה אותו בן אדם בערבית אומרים סאאר.

:

ש: אז אתה אומר שהבחור שהראית לי עכשיו בסרטון זה שריף?

ת: כן זה שריף לפי ההליכה שלו.

ש: שריף ירה באקדח?

ת: לא ראיתי.

ש: איפה הוא החזיק את האקדח?

ת: ביד שלו".

בהודעתו מיום 02.12.24 מספר חוסאם כי:

"ש: איך אתה מזהה את תאאר?

ת: לפי הלבוש שלו.

ת (צ"ל ש' - א.ג.): באותו ערב שראיתי את תאאר עם הלבוש שמסרת ידעת באותו רגע שזה תאאר?

ש (צ"ל ת' - א.ג.): כן ידעתי כי אני מכיר אותו.

ת (צ"ל ש' - א.ג.): למרות שהוא היה רעול פנים?

ש (צ"ל ת' - א.ג.): כן אני מכיר אותו כמה שנים טובות.

ש: מה תאאר מחזיק בידו?

ת: יש לו נשק ארוך רואים את הנשק בסרטון בבירור.

ש: תאאר נכנס לאולם וירה נכון?

ת: כן הוא ירה.

ש: אתה אמרת שראית את תאאר יורה פעמיים תוכל להגיד לי בדיוק איפה הוא ירה?

ת: כן בהתחלה בכניסה לאולם הוא הגיע וירה ואז הוא יצא וחזר שוב לכניסה לאולם וירה.

ש: באיזה שלב שפכו עליך את הנפט ביחד לתאאר?

ת: בפעם הראשונה תאאר נכנס לאולם וירה ואז הוא יצא ובפעם השנייה כשהוא חזר שפכו עליי בזין והוא נכנס עם נשק לאולם...

:

אתה רוצה לעשות עימות עם משפחת גאבר?

ת. לא.

ש: למה אתה לא מוכן?

ת: היתה סולחה בין המשפחות ואני לא רוצה להיכנס לפגוע בסולחה. אני פוחד על העסקים שלנו של המשפחה שלא יפגעו בהם.

שאלת קבילות סרטון "תיק עיזרייה" וסרטון "האמבולנס":

20. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ביחס לקבילות סרטוני "תיק עיזרייה" ו"האמבולנס", והגם שהסרטונים התקבלו ממקור לא ידוע, ובשים לב למהות ההליך - מעצר עד תום ההליכים, מצאתי לקבוע כי הסרטונים קבילים, ומשקלם יוכרע בהליך העיקרי.

לעניין זה יפים דברי כבוד השופט עדן בהכרעת דינו בת.פ. 24819-03-23 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אלגרגאוי (19.01.25):

"לקבלת סרטונים הכוללים תיעוד חזותי, הגשתם שלא ע"י מי שערכם, ואף לאחר שייתכן שעברו בידי כמה אנשים, ר' הכרעת הדין בת.פ. (ת"א - כב' השופט יוסי טופף) 40999-01-21 מ"י נ' אורטל בנימין (20.7.2022). שם, לאחר ניתוח מקיף של התנאים להגשת סרטונים הכוללים תיעוד חזותי, התקבלו הסרטונים, אשר היו הראיה המרכזית (ערעור הוגש על פסק הדין וטרם הוכרע).

:

סבורני, כי מהדברים האמורים לעיל מע"פ 4481/14, מע"א 6205/98, ומהתייחסות הפסיקה גם לאחר מכן, אין מניעה לקבלת קבצים דיגיטליים המכילים תמונות או סרטונים, גם בהעדר המקור, ובלא שידוע מי צילמם, או ערכם, וכפועל יוצא מכך הוא אינו מעיד. המבחן ביחס לראיות אלו, אינו של קבילות אלא של המשקל שיש לתת להן, ומשקל זה ייקבע בכל מקרה לפי נסיבותיו.

:

ההתפתחות הדיגיטלית המואצת מוליכה למעשה, מבחינת דיני הראיות, לשני כיוונים מנוגדים. האחד, צמצום עד כדי ביטול הצורך בהגשת הראיה המקורית, ומתן האפשרות להגשת ראיה משנית, המהווה העתק דיגיטלי הנחזה כזהה למקור, והשני - הגברת החשש מפני אפשרות היות סרטון ערוך ואף מיוצר יש מאין, באמצעים דיגיטליים.

מכל האמור, סבורני, כי יש לאפשר הגשת העתק דיגיטלי של סרטונים גם בלא שידוע מי צילמם, אך מנגד, יש לנקוט זהירות יתרה בקביעת המשקל הראייתי שיש לתת לקובץ דיגיטלי כזה, ולתוכנו. המאשימה מבקשת להסתמך על חמישה סרטונים, כל אחד ביחס לאישום אחר, ואין מחלוקת כי לא ידוע מי ביצע את הצילום של סרטונים אלו, ובאמצעות איזה מכשיר. סרטונים אלו הורדו משני חשבונות אינסטגרם אשר לטענת המאשימה הינם של הנאשם. מהאמור לעיל המסקנה הינה כי המבחן בו יש להעמידם הינו של משקל ולא של קבילות".

21. זאת ועוד, ככלל, מקום בו הראיה לכאורה הנדונה אינה בלתי קבילה בעליל, יש לברר את שאלת קבילותה בהליך העיקרי, ובינתיים ניתן לראותה כראייה לכאורית לצורך המעצר עד תום ההליכים. ראה לעניין זה **בש"פ 2871/94 פרץ נ' מדינת ישראל**, (20.6.1994) ובש"פ **4533/12 גבן נ' מדינת ישראל** (20.6.2012).

גרסת המשיבים:

22. דומה כי יש גם בגרסת המשיבים, הגם שכפרו במיוחס להם, כדי להוות חיזוק מסוים לראיות המבקשת.

23. המשיב 1 מסר בהודעתו מיום 26.11.24 גרסת אליבי לפיה בזמן האירוע שהה בבית משפחתה של אשתו בסילוואן וכי הגיע לעיזרייה רק יום למחרת:

"ש: מתי פעם אחרונה ישנת בבית שלך בעיזרייה?"

ת: לפני הסכסוך בשבועיים שלושה שבועות.

:

ש: תספר לי ביום הסכסוך בין משפחת גאבר וטיל - איפה היית? מה עשית? בפרטי פרטים?

ת: אני הייתי יושן בא טור בבית שלי ואז קמתי בבוקר הלכתי לעבודה שלי ברמות ואחרי העבודה נסעתי למשפחה של אשתי כי יש משהו ביני ובין אשתי שרציתי לפתור ואז ישנתי אצלם."

אולם גרסתו נסתרה בהודעתה של אחותו סוהא רשק מיום 04.11.24 (עמוד 3 שורה 65 ועמוד 5 שורה 107), עת סיפרה כי ביום האירוע אכלה ביחד עם המשיב 1 בביתו של אחיהם קאיד גאבר. בתחילה טענה סוהא כי אף אחד לא יצא מהבית במהלך הערב, אך לאחר מכן שנתה גרסתה וטענה כי ייתכן וחלק יצאו כאשר פתחו את הדלת.

לעניין חולשת טענת האליבי ושקריו הנטענים של המשיב 1, ראה גם סעיף 37 לעיקרי הטיעון של המבקשת ודו"ח תובנות מחת"ק, **סומן פב' בתיק החקירה**, לפיו המשיב 1 נמצא באזור עיזרייה ביום האירוע משעה 15:51 עד יום 01.11.24.

24. המשיב 2 בהודעתו מיום 27.11.24 מסר כי נכח באירוע מושא כתבי האישום:

"ת: אני הייתי ישן בבית, התחילו לשלוח בוטספ שיש סכסוך ושהנשים נמצאים בבתיים, אז קמתי התלבשתי וירדתי לכיוון הקטטה..."

:

ש: שהגעת לשם לאזור הקטטה - מה ראית בדיוק?

ת: אנשים רעולי פנים וירי זה מה שראיתי".

25. המשיב 3 בהודעתו מיום 30.10.24 קושר עצמו לזירת האירוע ולסכסוך:

"ת: ... אני גר בעזרייה ליד האולם איפה שהיה האירוע הגעתי לבית התקלחתי אכלתי ושמעתי אנשים צועקים למטה בכביש וירדתי... אדהאם טוויל התחיל לאיים עלה למעלה לכיוון העלייה וקילל ולאיים הגיע אחיו רביע שהוא גם בעל האולם הגיע בריצה נתן לי בוקס לפנים ואני הרבצתי לו התחילו אנשים להפריד... מפה היה הודנה ואף אחד לא התקרב לשני... ירדתי חזרה למטה התחילו משפחת טוויל לצעוק אתם לא תתקרבו ומי שיתקרב נירה בו. אנחנו בני הדודים שלנו אמרנו להם אל תתקרבו לא עושים כלום יש הודנה ואז משפחת טוויל הרימו נשקים והתחילו לירות..." (הדגשה לא במקור - א.ג.).

מחדלי חקירה:

26. לא יכולה להיות מחלוקת כי החקירה בענייננו, נוכח חומרת העבירות והאירוע המתואר בכתבי האישום, יכולה היתה להתנהל בצורה מקצועית וטובה יותר וללא מחדלים בולטים.

כך לדוגמה ולשאלת בית המשפט האם היחידה החוקרת פעולה לאיתור מקור סרטוני "תיק עיזרייה" ו"האמבולנס" השיב ב"כ המבקשת "זה לא נעשה" (עמוד 8 שורה 9 לפרוטוקול מיום 21.01.25).

כך לדוגמה לא הוגש כתב אישום נגד מי מבני משפחת טוויל על אף מעורבותם הניכרת באירוע המפורט בכתבי האישום.

וכך לדוגמה ולשאלת בית המשפט וביחס לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש המיוחסת למשיב 3 השיב ב"כ המבקשת "... אין מסמכים רפואיים של המותקף והחבלה החמורה מבוססת על עדויות של הצמודים אליו. לשאלת בית המשפט, הנתקף בעניינו של המשיב 3 לא נחקר" (עמוד 21 שורות 4-7 לפרוטוקול מיום 22.01.25).

דבריו הכנים של ב"כ המבקשת כי "אם בית המשפט שואל אותי אם התיק הזה יכול היה להיחקר בצורה טובה יותר, אני משיב שכן" (עמוד 21 שורה 9 לפרוטוקול מיום 22.01.25) מאששים את טענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה.

יחד עם זאת, מקומה של טענת "מחדלי חקירה" להתברר במסגרת התיקים העיקריים.

27. לאור האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי המבקשת השכילה להציג תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתם של המשיבים, וכאמור ניתן לומר כי תשתית זו אמנם עוצמתה בינונית, אך אין בכך כדי לסייע למשיבים.

עילת המעצר ובחינת חלופת מעצר:

28. העבירות המיוחסות למשיבים 1 ו-2 מקימות עילת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ, ובשים לב לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, מצאתי כי לא ניתן לאיין את מסוכנותם של המשיבים 1 ו-2, אלא כשהם נמצאים מאחורי סורג ובריח.

יוער כי כאשר מדובר בעבירת רצח, אשר טבועה בה מסוכנות אינהרנטית, קל וחומר כשלצידה עבירות חמורות נוספות, די בעוצמת הראיות שבענייננו על מנת להורות על מעצרם של המשיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים במשפטם.

יוער כי בשים לב לקרבה בזמן למועד ביצוע העבירות, עוצמת הסכסוך כפי שמשקפת מתיק החקירה וחומרת נסיבות ביצוע העבירות, אינני נדרש בשלב זה לתסקיר שירות מבחן.

29. גם העבירות המיוחסות למשיב 3 ונסיבות ביצוען מקימות עילת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ.

מאחר והמשיב 3 שוחרר לראשונה כאמור ביום 17.11.24 ונעצר בשנית ביום 08.12.24 וזאת מבלי שהראיות בעניינו התעצמו, ובשים לב לקביעתי אודות עוצמת הראיות, התלבטתי האם ניתן לראות בכך משום טעמים מיוחדים המאפשרים מעצר בפיקוח אלקטרוני כמצוות סעיף 22ב(ב) לחסד"פ.

לא ניתן להתעלם מטענת ההגנה כי שחרורו של המשיב 3 על ידי הרשות החוקרת מלמד על מסוכנות פחותה. בית המשפט יידרש לכך, כמו ליתר הטענות, לאחר קבלת תסקיר שירות

המבחן בעניינו של המשיב 3.

סיכום:

30. אשר על כן, הנני מורה על מעצרו של המשיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם.

31. ביחס למשיב 3 - שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו וזאת לא יאוחר מיום 02.03.25.

נקבע לדיון בפני שופט מעצרים ליום 05.03.25 בשעה 10:00 ובכפוף ליומנו.

המזכירות תמציא החלטתי לשירות המבחן.

המשיב 3 יובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ה, 29 ינואר 2025,
במעמד הצדדים.